CTAHOBNEHHЯ

Габріеле д'Аннунціо народився під прізвищем Рапаньєтта 12 березня 1863 року в провінційному місті Пескарі, що в Абруцці. Ще у роки його юності відбулися ті події, що дали однозначне спрямування його літературній творчості та політичний діяльності.

Його пристрасть до прекрасного почала проявлятися ще в шкільні роки. Саме тоді в його поезії почали фігурувати людські тваринні інстинкти, через що хлопця мало не вигнали зі школи. Втім, його талант був очевидним.

Юнак зростав у важливу для Італії епоху - час пошуків та становлення єдиної італійскої нації після довгих століть розмежованих італійських князівств. Нарешті Італія стала єдиною державаю. Габріеле поділяв захоплення італійським націоналізмом та відновленням міфічної величі Римської імперії.

Пізніше у своїх романах, віршах та драмах д'Аннунціо відтворював дух романтизму, героїзму та патріотизму, та й в рівній мірі епікурейства та еротизму.

Д'Аннунціо активно пише та видається, значно розкутіше, ніж раніше: видання його відвертих автобіографічних книг не рідко закінчуються дуелями. Нарешті вільний від опіки батьків та вчителів, хлопець починає влаштовувати життя на свій лад.

Завдяки одній з таких дуелей Габріеле д'Аннунціо набув характерної ознаки свого образу. Отримавши поразку та ураження в голову, поет отримав ще й передозування модним на той час антиспетиком - перхлоратом заліза. Внаслідок медичної помилки д'Аннунціо в 23 роки став цілковито лисим.

Таким його запам'ятали назавжди сучасники та жінки. Одна з них, Айседора Дункан, пише: "Цей лисий, непримітний карлик у розмові з жінкою перевтілювався, перш за все в очах співрозмовниці. Він здавався їй майже Аполлоном, тому що умів легко та невимушено дати кожній жінці відчуття того, що вона - центр всесвіту."

На його харизму легко велися що жінки, що видавці, які видавали літератору величезні аванси на книги, які ніколи не були надрукованими. Це дозволяло йому ні в чому

собі не відмовляти.